

Family life on Wheels

'Gaaf heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle kreaturen, Mark. 16:15.'

Met deze overdenking geef ik een update van de gang van zaken met een terugblik en een vooruitblik op het leven van ons als gezin. Het leven kent vele kruispunten, iedere keer maken we een keuze, wat een zegen als we die keuzes mogen maken in afhankelijkheid van God Die alles bestuurt en weet wat wij nodig hebben. Gods Woord en Zijn Heilige Geest zijn de beste wegwijzers, onder Zijn leiding hopen wij de wereld in te trekken, lees hieronder hoe het zo gekomen is...

Alle schepselen moeten weten dat er een God in de hemel is, Die alles heeft gemaakt en voor Wie alle knie zich zal moeten buigen. Iedereen moet weten dat de Schepper van hemel en aarde een heilig, rechtvaardig, getrouw en barmhartige God is, Die niet wil dat mensen verloren gaan maar dat zij het leven vinden in Hem die gezegd heeft: *'Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven.'* Jezus Christus, Die gisteren, vandaag en tot in alle eeuwigheid Dezelfde is, is gekomen om te zoeken en zalig te maken dat wat verloren is. Hij gaf Zijn leven, stond op uit de dood en is opgevaren naar de hemel met dat ene doel, verloren mensen terug te brengen tot God de Vader. Heel het evangelie van Genesis tot Openbaring spreekt over de breuk die er is tussen God en de mens vanwege de zonden, maar ook van het bloed dat vloeien moest om de schuld te verzoenen. Jezus Christus, het Licht van de wereld is gekomen en heeft opgeroepen tot geloof en bekering, Hij gaf Zijn discipelen het bevel om in te gaan in de hele wereld en te vertellen dat er hoop en leven is en dat een ieder die door het geloof tot Hem komt, het eeuwige leven ontvangt. Wat een genade, wat een blijde boodschap.

Dankbaarheid vult mijn hart als ik bedenk wat een rijkdom het is om dit te mogen delen, wat een wonder dat Gods liefde ook voor mij het leven werd. Hoe leeg, arm en ellendig was mijn leven voordat ik God leerde kennen als Mijn hemelse Vader. Altijd op zoek naar vrede naar liefde en geborgenheid daar waar het niet te vinden was. Niets kon mijn hart werkelijk bevredigen totdat ik weten mocht dat mijn schuld was verzoend en mijn zonden vergeven. Het geloof in de Heere Jezus vervulde mijn hart met een alles overtreffende, vreugdevolle vrede die niet te beschrijven is. Gedrongen door Gods liefde en het besef dat mensen buiten Hem verloren gaan, kon ik niet langer zwijgen.

Nu terugkijkend op de veertig jaar van mijn leven besef ik dat er maar één ding van echte waarde is, dat is het leven in gemeenschap met God. God zoekt aanbidders die Hem aanbidden in geest en in waarheid. Hij wil in een levende relatie met mensen leven. De eerste twintig jaar van mijn leven leefde ik in het besef dat er een God in de hemel was, ik kende de Bijbel, luisterde naar de verhalen, thuis, op school en in de kerk, probeerde te leven zoals mij dat werd voorgehouden maar kende niets van het leven dat er in de Heere Jezus Christus is. Wat heb ik in de achterliggende twintig jaar veel moeten leren, de grootste les is wel dat het echte leven een leven uit genade is. Niet mijn gedachten, mijn inzet en mijn werken maken het verschil, maar Gods genadige ontfermen en het werk dat Hij door Zijn Heilige Geest in mijn hart en leven uitwerkt. Hij vraagt van mij, en van iedereen, overgave en beschikbaarheid om in Zijn kracht het verschil te mogen maken in een ondergaande wereld.

Niet mijn woorden, mijn voordracht, mijn goede werken of mijn liefde tot mensen verandert harten, maar het werk van Zijn Geest, waarbij Hij zijn kinderen wil inzetten om het licht van de wereld te zijn. Ik weet mij geroepen om mij met geest, ziel en lichaam in te zetten op die plaatsen waar God mij roept, leidt en zend. De tijd is kort, de dagen boos en satan weet dat hij nog een korte tijd heeft. Wat een zegen te mogen weten dat er één is Die satans kop vermorzeld heeft en straks de hele helle macht zal werpen in de poel van vuur en sulfen. Zijn Naam is Jezus, hoe heerlijk is Zijn Naam, in Zijn Naam zullen ook vandaag nog mensen zalig worden. Looft de Heere, prijst Zijn heilige Naam, alle gij volken.

Ruim tien jaar geleden werd mij gevraagd om te schrijven over de bekering van Nicodemus, hoewel dit schrijven een einde maakte aan de vriendschap met de vraagsteller, had ik nooit kunnen weten dat dit schrijven het begin werd van een totaal nieuw leven. Een leven van studeren, toetsen, beproeven en gevormd worden. Veel hebben wij persoonlijk maar ook als gezin moeten leren en afleren. Iedere keer opnieuw bracht het diepe graven in het Woord en het eigen denken ons op kruispunten.

Kruispunten waar we eigenlijk liever niet op wilden komen, maar die ons achteraf toch rijker hebben gemaakt, rijker in het geloof, rijker in afhankelijkheid en rijker in het voortuitzicht op dat wat komen zal.

Naast het studeren en het schrijven, groeide in die eerste jaren het verlangen om die mensen te bereiken die niets kennen van de Bijbel en de God van de Bijbel. Toch was de angst om uit te gaan groter dan het verlangen, waardoor onrust en innerlijke strijd het hart verwarde. Totdat mij de vraag werd gesteld of ik uit zou gaan en het Evangelie zou delen met iemand op straat als ik daar honderd euro voor zou krijgen. Zonder ooit antwoord te hebben gegeven op die vraag, vulde schaamte mijn hart en leek het alsof de banden werden verbroken. Wat een zegen dat die vreemde vraag mij ooit gesteld is. Wat heb ik al veel mensen mogen ontmoeten, iedere keer weer opnieuw die strijd, iedere keer als het ware weer een grote drempel over maar wat een vreugde als de juiste persoon wordt gewezen en de liefde van God alle vrees doet smelten als was voor de zon. Wat een zegen als de woorden vloeien terwijl het hart brand van liefde. Vrienden, onze God is zo groot, Hij zoekt zondaren en wil zwakke, vaak simpele mensen, gebruiken om in Zijn hand een krachtig instrument te mogen zijn.

Toen ik zes jaar geleden op wonderlijke wijze in Gambia kwam, heb ik bijzonder de werking van Gods Geest ervaren in de vrijmoedigheid en in de honger onder de mensen, terwijl mijn Engels vele malen slechter was dan nu, leek het of alle taalbarrières weg vielen. In de achterliggende jaren heb ik geproefd dat Gods Geest liefde in het hart geeft voor mensen en als die liefde drijft dan lijkt alles vanzelf te gaan. Als er ooit een land is geweest dat specifiek mijn hart in brand heeft gezet dan is het West Afrika, terwijl ik bij thuiskomst merkte dat iedere Afrikaan mijn hart sneller doet kloppen. Dat terwijl ik vroeger het liefst met iedere Afrikaan op de vuist wilde gaan, onbevattelijke hoe Gods liefdevolle genade werkt.

Het is al weer meer dan tien jaar geleden dat ik in het besef van Gods roeping, stopte met werken voor een baas, om in afhankelijkheid van Vader in Zijn wijngaard te arbeiden. Als iets ons heeft gebroken, gevormd en gekneed dan is het wel het leven in totale overgave en afhankelijkheid. Wat een strijd om steeds weer eigen inzicht te verwisselen voor het wachten op God. Wat een zegeningen heeft Hij ons gegeven in de jaren die achter ons liggen. Wat een vreugde dat we deze weg als gezin hebben mogen bewandelen, ja als man en vrouw met onze zoon hebben geleerd dat Vader in de hemel zorgt en ons brengt op die plaatsen en bij die mensen die Hij verkiest.

Terwijl ik dit schrijf besef ik hoe waardevol het is om vrienden te hebben waarmee je samen God de Vader mag danken, Hem mag zoeken en je mag verblijden in de Heere Jezus Christus die voor ons de dood en de machten der hel heeft overwonnen. Lieve familie, vrienden, broeders en zusters, dank voor jullie liefde, God zegene jullie.

Terwijl wij nu al zoveel jaren leven bij de dag en nooit weten waar ons eten en drinken vandaan zal komen heeft God steeds weer voorzien, geprezen zij Zijn Naam. Vader voorzag door harten van mensen te bewerken en hen liefde te geven om met ons zulke grote liefdedaden te delen. Hoewel wij geleerd hebben om God daarvoor te danken willen wij als gezin allen hartelijk danken die het werken in Gods wijngaard mogelijk hebben gemaakt.

Op wonderlijke wijze zijn wij meerder keren met verschillende campers op pad geweest, zomaar samen ergens op een stil plekje genieten van de schepping en de Schepper. Nooit hadden we kunnen denken dat deze avonturen op wielen ons zou leiden tot het kruispunt waarop we nu zijn aangekomen...

Twee jaar geleden, op een voor onze beleving, moment van crisis, werd er in de nacht in mijn hart het verlangen geboren om wonend in een huis op wielen de wereld in te trekken om daar te zijn waar Vader ons zou leiden.

Wat een idee... wat een strijd in het denken, hoe kun je nu denken dat God zo'n verlangen in het hart werkt? Hoe is zoiets haalbaar en hoe zou je met z'n drieën in zo'n kleine ruimte kunnen leven? Vragen

waar ook wij geen antwoord op hadden. Was het nu een eigen verlangen of was dit Gods verlangen? We hebben het als gezin bij Vader gebracht, er twee jaar lang dagelijks voor gebeden. Gebeden om leiding, wijsheid en inzicht, om open deuren als het Zijn wil was en gesloten deuren als het niet zo was. Langzaam maar zeker werd een toekomstig leven in een camper voor Martine en Jonathan steeds aannemelijker terwijl voor mijn ogen meer beren en leeuwen zichtbaar werden. Hoe heerlijk om samen gekneet te worden, te bidden en te danken en tevreden leren zijn bij alles wat Vader doet. Toen we onlangs in Zweden waren, deelde ik video boodschappen via mijn kanaal. Wonderlijke wijs werd ons verblijf in Zweden steeds verlengd en kwam ik tot het delen van een boodschap waarin ik zomaar, in een moment van het zien van de grote nood, spontaan deelde dat we de wereld in willen trekken nu het nog kan. Ik zei iets over het alles verlaten om in een huisje op wielen te wonen. Deze boodschap bereikte het hart van een voor mij onbekende broeder die deze enkele opmerking zag als een antwoord op zijn gebed. Terwijl ik een paar dagen later in Zweden zat te schrijven over Jezus Die Zijn vissende discipelen vroeg om eten, terwijl hij Zelf alles al gereed had, werd ik gebeld met de boodschap dat ons gebed was verhoord, God voorzag in een huis op wielen een echt Motorhome. Wat een onvergetelijk moment bracht dit ene telefoontje. Wat hebben we samen gehuild en gedankt. We wisten niet hoe het huisje op wielen er uitzag, maar het was goed, want Vader had voorzien.

Terwijl ik dit schrijf zit ik op de bijrijders stoel van ons huisje, rechts naast mij wappert de was aan de lijn, Martine mijn vrouw staat de was te doen en Jonathan onze zoon komt net met Cindy ons hondje terug van een lange bergwandeling. Achter de waslijn zie ik schapen grazen hoor ik zo nu en dan een schapen bel klingelen en zie ik de eeuwige sneeuw op de bergen voor mij. Wat zal de toekomst ons brengen? God weet het.

In de achterliggende weken hebben we samen met behulp van geliefden, ons van God gekregen huisje, tot een waar thuis weten te maken. Er zijn veel aanpassingen gedaan, nu is het de tijd om het geheel te testen op technische en praktische leefbaarheid. De komende aantal weken kan ik geen geschreven overdenkingen beloven, omdat wij zo de Heere het geeft wat tijd met elkaar en de Heere willen doorbrengen. We maken een lijst van actie punten, maar ook van verlangens en noodzakelijke aanpassingen. We testen de techniek, en bereiden een blog voor waarop we als gezin naast de Bijbelse overdenkingen ook inzicht willen geven in ons leven op wielen. Op die manier hopen we jullie te kunnen bemoedigen en te inspireren, waarbij het voor jullie een mooie manier is om betrokken te blijven bij ons leven.

Wij beseffen dat het een hele stap is om geliefden achter te laten terwijl wij ervaren hoe hard we elkaar nodig hebben. Wat kan ik genieten van geliefden om mij heen, wat hebben we het ook nodig om bemoedigd te worden en bemoedigingen te delen. We bidden dat ondanks de grote afstand ons leven tot rijke zegen zal zijn voor hen die wij ontmoeten maar ook voor hen die betrokken blijven bij ons leven door ons te volgen, voor ons te bidden en daar waar mogelijk te steunen.

Via onze blog en YouTube kanaal, bereikbaar via de website Bijbelse overdenkingen onder pagina: "Family life on Wheels" (gezinsleven op wielen), hopen wij jullie op de hoogte te houden van de ontwikkelingen.

Dank voor jullie meeleven, gebed en steun.
Gods zegen en groetjes,

Wilco Martine en Jonathan Vos

<https://www.bijbelseoverdenkingen.nl/family-life-on-wheels/>